

Thư thầy trò (17)

- Thư thầy trò (17)
- *Tác giả:* Viên Minh - Phương Thơ

Canada, ngày 9 – 03 – 2011

Thưa thầy,

Từ ngày con được chị con giới thiệu cho trang web này, con rất vui mừng và cảm thấy có một cái gì thật ấm áp để con có thể nương tựa về tâm linh. Khó có thể tìm được người để tâm sự trong đời sống này nên bây giờ có thầy, con cảm thấy như có một người cha, người mẹ để con có thể tâm sự, con được dạy dỗ, hướng dẫn và soi sáng. Hôm qua, con có giới thiệu trang web này với chồng con: "Anh có thắc mắc gì hỏi thầy đi, thầy trả lời cho anh liền hà. Em có 2 câu hỏi và đã được thầy trả lời rồi." Chồng con mở ra coi rồi anh nói, trong này có nhiều người hỏi, để anh học từ những câu này xong rồi anh mới gửi câu hỏi thầy.

Thưa thầy, con ước gì bên tiểu bang Ontario, Toronto ở Canada này có một ngôi chùa mà vị trụ trì được như thầy. Có lẽ lúc đó thầy sẽ rất mệt mỏi vì quá nhiều Phật tử đến xin thầy những lời khuyên và sự hướng dẫn về đạo pháp. Cuộc sống bên này quá ư là stress. Có một hôm con quá căng thẳng vì công việc làm ăn, gọi phone đến một chùa gần đó xin thầy trụ trì cho vào làm công quả quét dọn hầu để được nghe lời kinh kệ, tiếng chuông chùa để có thể lắng dịu tâm hồn, nhưng thầy trụ trì đã từ chối. Con đã vô cùng thất vọng!

Mặc dù chúng con ở xa, thầy cũng chưa biết chúng con là ai nhưng khi chúng con có những nghi vấn trên đường tu học, hoặc những vướng mắc trong đời sống thế tục, gửi câu hỏi xin thầy giải đáp thì thầy ân cần trả lời ngay cho chúng con những lời giải thích ngắn gọn nhưng ý nghĩa súc tích rất dễ hiểu, đã giúp chúng con thấy được vấn đề của mình và phương hướng tự chuyển hóa như thế nào. Con xin cảm ơn thầy và nguyện cầu chư Phật gia hộ Thầy được sức khỏe để soi sáng đường đi cho chúng con.

Kính thư,

Con, Nguyễn Phương Thơ

Con,

Trong lúc đang bối rối căng thẳng cần vào chùa làm công quả cho tinh thần lắng dịu thì bị từ chối nên con thất vọng cũng phải, nhưng vào thời điểm ấy biết đâu chùa cũng có hoàn cảnh bất tiện hay lý do

nào đó nên không thể nhận con. Vậy thì đó là duyên nghiệp mà mỗi người phải chấp nhận - không thể tránh được - như là bài học tất yếu để chiêm nghiệm lại mình. Chính vì vậy, thầy nghĩ là con không nên tìm kiếm sự nương tựa vào những điều kiện bên ngoài, mà nên trở về chính mình để lắng nghe, quan sát thực tại ngay nơi thân, nơi các cảm giác, nơi những trạng thái nội tâm v.v... thì mới hiểu ra chính mình và từ đó mọi sự sẽ được chuyển hóa tận gốc.

Đây chính là nguyên lý tinh tấn, chánh niệm, tỉnh giác trong thiền Vipassanà: Chuyển hóa vấn đề ngay nơi nó phát sinh. Những điều làm cho con căng thẳng cũng chính là điều mà từ đó con học ra được biết bao bài học về bản chất chính mình và đời sống. Những vị thầy, những người bạn tốt chỉ là người sẵn sàng trợ giúp và chia sẻ với con thôi, chính con mới là người tự mình giác ngộ giải thoát. Đức Phật dạy *“Mỗi người là nơi nương tựa của chính mình, không ai khác là nơi nương tựa của mình được”* (Attà hi attano nàtho, ko hi nàtho parosiyà). Vậy *“mỗi người hãy là hòn đảo cho chính mình”*, vì *“tự thắng mình là chiến công oanh liệt nhất”* (Attà have jitam seyyo). Trong Kệ Pháp Cú 165 đức Phật dạy:

Làm điều xấu tốt do mình

Nhiễm ô thanh tịnh nhục vinh cũng là

Không ai tốt xấu dùm ta

(Tự mình giác ngộ vượt qua nỗi phiền).

Chúc con tìm thấy an lạc nơi chính mình.

Thầy Viên Minh